

Z wizytą w chorwackich bibliotekach

Barbara Mleko, Jadwiga Tłałka, Aleksandra Więk, Grzegorz Koźma

Biblioteka Główna Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie

Streszczenie

W artykule omówiono historię i współczesne funkcjonowanie kilku chorwackich bibliotek - w Zadarze i Splicie: Biblioteki Uniwersytetu w Zadarze, Biblioteki Naukowej w Zadarze, zadarskiej Miejskiej Biblioteki Publicznej, Biblioteki Uniwersytetu w Splicie oraz Miejskiej Biblioteki im. Marka Marulića w Splicie. Zwrócono uwagę m.in. na oryginalne inicjatywy aktywizacji czytelniczej i edukacji informacyjnej oraz cyfrowe udostępnianie zbiorów.

Słowa kluczowe

Biblioteka Uniwersytetu w Zadarze, Biblioteka Naukowa w Zadarze, Miejska Biblioteka Publiczna w Zadarze, Biblioteka Uniwersytetu w Splicie, Miejska Biblioteka Publiczna im. Marka Marulića w Splicie, Chorwacja

W roku akademickim 2015/2016 bibliotekarze Biblioteki Główny Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie mieli możliwość odbycia stażu zawodowego w ramach programu Erasmus+ w chorwackich bibliotekach: trzech pracowników gościło w Bibliotece Uniwersytetu w Zadarze, natomiast jeden w Bibliotece Uniwersytetu w Splicie.

Zadar

Ponadtyścioletni Zadar (wł. *Zara*), zwany „małym chorwackim Rzymem”, to centrum gospodarcze i kulturalne północnej Dalmacji oraz jedno z największych miast kraju. Jego historyczna część mieści się na półwyspie (chorw. *poluotok*), gdzie znajdują się najważniejsze obiekty oraz zabytki z czasów antycznych, średniowiecza i renesansu. Starówka, otoczona murami i wieżami, z nową częścią połączona jest mostem przez zatokę Jazine. Na atrakcyjność turystyczną miasta wpływa bogate i urozmaicone wybrzeże, przy którym znajduje się ponad 200 wysp i wysepek, zatok i cieśnin oraz bliskość chorwackich parków narodowych.

1 | *Z wizytą w chorwackich bibliotekach*, Barbara Mleko, Jadwiga Tłałka, Aleksandra Więk, Grzegorz Koźma, Biblioteka Główna Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie

Zdj. 1. Zadar. Źródło: <http://www.likecroatia.com/wp-content/uploads/2014/05/zadar-like-croatia.jpg>.

Tradycja szkolnictwa wyższego w Zadarze jest najdłuższa w Chorwacji. Sięga ona XIV wieku, kiedy to w 1396 roku założona została dominikańska uczelnia Studium Generale (później Universitas Jadertina) z prawem do nadawania najwyższych tytułów naukowych, działająca przez cztery wieki, aż do zawieszenia jej w 1807 roku przez władze francuskie. W późniejszym okresie rozwój edukacji wyższej kontynuowany był w tzw. Liceum - Szkole Głównej (prawo, medycyna, architektura, farmacja, teologia) oraz w Seminarium Teologicznym Florio.

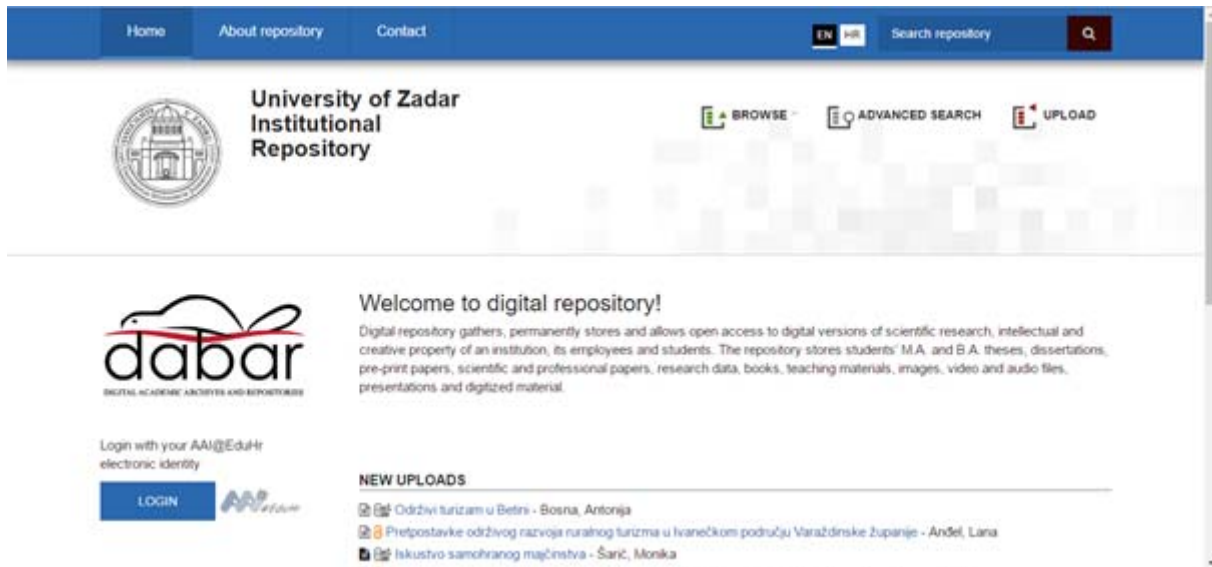
Współczesny rozwój szkolnictwa wyższego w Zadarze rozpoczął się w 1955 roku, kiedy utworzono tu Wydział Filozoficzny (Filozofski fakultet), jako oddział Uniwersytetu w Zagrzebiu, a od 1974 roku - największy oddział Uniwersytetu w Splicie. W 1979 roku do Wydziału Filozofii włączono Kolegium Nauczycielskie. Stworzyły one podstawę „odrodzonego” Uniwersytetu w Zadarze (Sveučilište u Zadru), który decyzją chorwackich władz - w oparciu o potrzeby miasta i regionu, bogactwo bibliotek i archiwów, a także tradycje naukowe, został na nowo otwarty w 2003 roku. Główna siedziba Uniwersytetu (południowy kampus) znajduje się na półwyspie, w reprezentacyjnym XVI-wiecznym pałacu byłego żeńskiego liceum im. Św. Dymitra przy promenadzie nabrzeża. Obecnie Uniwersytet w Zadarze jest największą, w pełni zintegrowaną uczelnią w Chorwacji z 25 wydziałami oraz czterema ośrodkami naukowo-badawczymi. Uczelnia kształci około 6000 studentów, zatrudnia 632 pracowników (w tym 415 pracowników naukowych). Zajęcia odbywają się w starym i nowym kampusie, a także w wielu innych miejscach w Zadarze oraz w miejscowości Gospić, gdzie znajduje się Wydział Pedagogiczny.

Zdj. 2. Gmach Uniwersytetu w Zadarze. Fot. G. Koźma.

Biblioteka Uniwersytecka w Zadarze (Sveučilišna knjižnica u Zadru) rozpoczęła swoją działalność w 1956 roku, wraz z utworzeniem Wydziału Filozofii. Składa się na nią biblioteka centralna oraz biblioteki wydziałowe i instytutowe, mieszczące się podobnie jak sama uczelnia - w starym i nowym kampusie oraz w Gospić.

Zbiory biblioteczne przekraczają obecnie 122 000 woluminów (monografie i czasopisma). Oprócz 97 000 tomów monografii krajowych i zagranicznych (podręczniki, przewodniki, encyklopedie, leksykony, słowniki) i 25 000 woluminów czasopism, biblioteka ma także w swoim posiadaniu kolekcję rękopisów składającą się z około 600 tomów - prac magisterskich i doktorskich napisanych na Wydziale Filozoficznym w Zadarze i Zagrzebiu. Biblioteka jest zorganizowana zgodnie z potrzebami programów studiów, gromadzi literaturę z różnych dziedzin wiedzy, m.in. filologii angielskiej, antropologii, archeologii, ekonomii, filozofii, geografii, filologii germańskiej, informatyki, filologii klasycznej, medycyny, pedagogiki, rolnictwa, badań morskich, historii sztuki, historii, transportu, psychologii, romanistyki, slawistyki, socjologii i turystyki. Zbiory biblioteki obejmują również prywatne kolekcje wybitnych uczonych, takich jak: Petar Skoko, Žarko Muljačić, Nikola Majnarić, dr Ivan Grgić, dr Marijan Tkalčić, dr Nikolaj Fjodorovič Preobraženski, dr Duje Rendić-Miočević, dr Ivo Petricioli i innych. Cenne dary przekazały zagraniczne instytucje, m.in. ISIP Fundacja Sabre, Ambasada USA, Austriackie Centrum Kultury, British Council. W bibliotece używany jest chorwacki zintegrowany system biblioteczny CROLIST, wprowadzony w 2000 roku.

Zdj. 3. Strona Cyfrowego Repozytorium Uniwersytetu w Zadarze. Źródło: <https://repozitorij.unizd.hr/en>.

W 2015 roku rozpoczęto prace nad utworzeniem Cyfrowego Repozytorium Uniwersytetu (Digitalni repozitorij Sveučilišta u Zadru), będącego częścią krajowego systemu DABAR (cyfrowe archiwa naukowe i repozytoria). W pierwszej fazie projektu udostępnione zostaną prace dyplomowe i doktoranckie studentów Uniwersytetu w Zadarze, a następnie artykuły recenzowane, materiały konferencyjne, książki, materiały dydaktyczne, pliki audio i wideo, prezentacje.

Zdj. 4. Czytelnia Biblioteki Uniwersytetu w Zadarze. Fot. G. Koźma.

Od 2012 roku edukacja informacyjna studentów, która do tej pory prowadzona była oddzielnie (indywidualnie) przez bibliotekarzy Biblioteki Centralnej oraz pracowników naukowych, uzyskała status punktowanego kursu uniwersyteckiego. Szkolenia prowadzone są wspólnie przez bibliotekarzy i pracowników naukowych z Wydziału Nauk o Informacji i cieszą się dużą popularnością (pomimo nieobligatoryjnego charakteru).

Studenci mogą wypożyczyć 4 książki na okres 20 dni, z uwzględnieniem dwóch prologat. Opłata za przetrzymanie książki wynosi 0,50 kn za dzień. Biblioteka Centralna (obejmująca wypożyczalnię, czytelną główną, oddział informacji naukowej i wypożyczeń międzybibliotecznych) otwarta jest od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00-19.30.

Autorzy artykułu odwiedzili także kilka uniwersyteckich bibliotek wydziałowych. Jedną z nich była Biblioteka Wydziału Sławistyki, mieszcząca się w starym kampusie. Jest ona najstarszą i największą uniwersytecką biblioteką wydziałową. Powstała w 1956 roku wraz z Zakładem Sławistyki. Obecnie jej zbiory (m.in. z dziedziny literatury pięknej, językoznawstwa, stylistyki, historii i teorii literatury, literatury krytycznej) obejmują około 30 000 woluminów. Cenne i rzadkie pozycje udostępniane są jedynie w czytelni. Z kolei Biblioteka Nowego Kampusu, utworzona w 2001 roku, powstała po przemieszczeniu Instytutu Geografii, Wydziału Turystyki i Nauk o Komunikacji oraz Departamentu nauczycieli i wychowawców do nowego budynku. Biblioteka zapewnia wolny dostęp do zbiorów, udostępnia bazy danych, miejsca pracy z komputerami w czytelni, skanery, Wi-Fi. Z bibliotek wydziałowych mogą korzystać wszyscy studenci i pracownicy Uniwersytetu. Regulamin korzystania ze zbiorów jest ujednoczony dla wszystkich bibliotek, różne są jedynie godziny otwarcia.

Zdj. 5. Księgarnia Naukowa Uniwersytetu w Zadarze. Fot. G. Koźma.

Poza bibliotekami uniwersyteckimi autorzy odwiedzili kilka innych bibliotek mieszczących się w Zadarze.

Biblioteka Naukowa w Zadarze (Znanstvena Knjiznica Zadar), pod względem wielkości zbiorów oraz ich wartości jest drugą biblioteką w Chorwacji, zaraz po Narodowej i Uniwersyteckiej Bibliotece w Zagrzebiu. Książnica została założona w 1855 roku, dzięki przekazaniu prywatnej kolekcji przez urodzonego w Zadarze profesora uniwersytetu w Turynie Pietro Alessandro Paravię, na cześć swego darczyńcy otrzymując nazwę Biblioteca Comunale Paravia (Gminna Biblioteka Paravia). Oprócz materiałów przekazanych przez Paravię, niektóre książki zostały zakupione ze środków gminnych, a znaczna część trafiła do biblioteki jako dary od różnych instytucji, szkół, a także jako prywatne kolekcje znanych rodzin Zadaru.

Zdj. 6. Biblioteka Naukowa w Zadarze. Źródło: <http://www.zkzd.hr/en/about-us/history>.

Zdj. 7. Biblioteka Naukowa w Zadarze - czytelnia. Fot. G. Koźma.

Od 1949 roku biblioteka otrzymuje egzemplarz obowiązkowy publikacji z terytorium Chorwacji. Obecnie posiada około 530 000 woluminów, w tym: 34 inkunabuły, 1000 pozycji z XVI wieku oraz bogate zasoby średniowiecznych manuskryptów i pergaminów. Szczególną wartość ma kolekcja Dalmatica (druki opublikowane na terenie Dalmacji, autorstwa dalmackich twórców lub o tematyce związanej z Dalmacją) zawierająca około 20 000 tomów oraz zbiór 12 000 numerów czasopism.

Biblioteka Naukowa, podobnie jak uniwersytecka pracuje w chorwackim systemie bibliotecznym CROLIST. Poza katalogiem elektronicznym, na stronie Biblioteki udostępnione są również zeskanowane karty katalogu kartkowego odsyłające do kolekcji specjalnych.

Większość zbiorów, ze względu na swoją wartość udostępniana jest jedynie na miejscu, w czytelni. Spośród zasobów przeznaczonych do wypożyczenia na zewnątrz, czytelnik może jednorazowo wypożyczyć 4 pozycje na okres 30 dni z jedną możliwą prolongatą. Do korzystania ze zbiorów w czytelni nie jest wymagane założenie konta czytelniczego, a jedynie okazanie dokumentu tożsamości (także w przypadku obcokrajowców).

Projekt digitalizacji unikalnych zbiorów Biblioteki Naukowej jako części chorwackiego dziedzictwa kulturowego rozpoczął się w 2010 roku ze środków własnych przy wsparciu chorwackiego Ministerstwa Kultury. Zbiory dostępne w bibliotece cyfrowej DIKAZ - Digitalna knjižnica Zadar (<http://dikaz.zkzd.hr/index.php>) dotyczą głównie miasta i regionu Zadar i mają ogromne znaczenie dla badania jego historii, literatury i kultury. Udostępniono m.in. kolekcję inkunabułów, manuskryptów, starodruków, fotografii, map i atlasów, pocztówek.

Zasoby tej instytucji wraz z zadarskim Archiwum Państwowym były fundamentem, na którym można było oprzeć szkolnictwo wyższe Zadaru. W przyszłości zaplanowane jest wejście biblioteki w strukturę Uniwersytetu w Zadarze i jej przeniesienie do budynku Biblioteki Uniwersyteckiej.

Kolejną biblioteką, którą odwiedzili autorzy, była **Miejska Biblioteka Publiczna w Zadarze** (Gradska knjižnica Zadar), działająca od 1949 roku. Wokół głównego budynku placówki znajduje się otwarty dziedziniec z kawiarnią oraz miejscami do odpoczynku i zabawy, gdzie często odbywają się różne imprezy biblioteczne. Sieć bibliotek publicznych Zadaru obejmuje obecnie obszar administracyjny miasta i komitatu (województwa) zadarskiego. Miejska Biblioteka w Zadarze nadzoruje biblioteki publiczne oraz 60 bibliotek szkolnych. Zbiory biblioteki wynoszą około 265 000 pozycji, zarejestrowanych jest w niej ponad 16 000 użytkowników.

W 2006 roku Biblioteka Publiczna w Zadarze, jako jedyna w Chorwacji, pozyskała pierwszy bibliobus dla mobilnej obsługi czytelników, a w 2014 roku zakupiono kolejny. Bibliobusy obsługują 62 miasta, nowe stacje umieszczane są głównie na okolicznych wyspach.

Zdj. 8. Bibliobus Miejskiej Biblioteki w Zadarze. Źródło: <http://www.gkzd.hr/>.

Zdj. 9. Bibliobox - zwroty wypożyczonych książek. Fot. G. Koźma.

Biblioteka w Zadarze została wspomniana w wytycznych kodeksu dobrych praktyk Wspólnoty Europejskiej, zostając uznana za chorwacki wzorcowy model współczesnej biblioteki publicznej. W 2012 roku otrzymała tytuł Biblioteki Roku, przyznawany przez Chorwackie Stowarzyszenie Bibliotekarzy.

Zdj. 10. Biblioteka Miejska w Zadarze - dziedziniec. Fot. G. Koźma.

Zdj. 11. Biblioteka Miejska w Zadarze. Fot. G. Koźma.

Dzięki różnorodnym i ciekawym inicjatywom biblioteka stała się centrum społeczności lokalnej. W roku odbywa się w niej ponad 400 imprez, permanentnie znajduje się także w centrum uwagi mediów. Każdego tygodnia ma tam miejsce konferencja prasowa, promująca inicjatywy biblioteczne, przygotowywany jest także cotygodniowy program telewizyjny.

Oryginalną formą aktywizacji czytelniczej jest opracowany przez bibliotekarzy rozległy program kooperacji z lokalnymi szpitalami. Polega on na tym, że gdy rodzi się dziecko, bibliotekarz odwiedza matkę i noworodka na oddziale położniczym szpitala. Dziecko otrzymuje swoją pierwszą książkę z obrazkami i kartą biblioteczną, ważną przez całe życie. Matka i ojciec również uzyskują swoją pierwszą kartę, jeśli nie są już jej posiadaczami.

Ciekawą inicjatywą jest także coroczna manifestacja literacka „Zadar czyta”. Program ma na celu nie tylko organizację wydarzeń literackich w bibliotece, ale także zapewnienie wsparcia i współpracy w regionie. Jednym z głównych celów projektu jest wzrost liczby instytucji (m.in. z obszarów edukacji, ochrony zdrowia, opieki społecznej, kultury) zaangażowanych wspólnie z bibliotekami publicznymi w promocję czytelnictwa.

Split

Split, największe miasto Dalmacji wita słońcem i pięknymi widokami. Otoczone wysokimi górami, położone jest na wzgórzach z tarasowo wytyczonymi ulicami, natomiast stare centrum leży na półwyspie nad zatoką Adriatyku. Siedemnaście wieków historii Splitu (rym. *Spalatum*) oraz dobrze zachowane zabytki uczyniły z niego atrakcyjne centrum turystyczne i kulturalne. Specyfiką Splitu jest połączenie antycznej architektury ze współczesnością. Chodząc po słynnym Pałacu Dioklecjana (III-IV w.), jesteśmy w centrum tętniącej życiem starówki, gdzie dawne wnętrza zamieniono w galerie, sklepy i restauracje, a mauzoleum cesarza Dioklecjana w rzymskokatolicką katedrę.

Dla regionu Dalmacji Split jest ważnym ośrodkiem gospodarczym. Jest też drugim po Zagrzebiu centrum życia uniwersyteckiego w Chorwacji. Uniwersytet w Splicie powstał w 1974 roku, posiada 11 wydziałów, a na 150 kierunkach kształci się około 20 000 studentów. Znacznie starsza jest biblioteka uniwersytecka, której początki związane są z utworzeniem Biblioteki Miejskiej w 1903 roku. Była ona ogólnodostępną placówką o słowiańskim profilu, jej zbiory pochodziły z donacji. Od początków działalności biblioteka gromadziła wydawnictwa z Dalmacji i tego regionu dotyczące, tzw. *Dalmatica*. W latach 1962-1991 działała pod nazwą Biblioteki Naukowej. Od 1974 roku pełni rolę biblioteki uniwersyteckiej, jest również biblioteką depozytową (od 1946 roku). Obecnie **Biblioteka Uniwersytetu w Splicie** (Sveučilišna knjižnica u Splitu) jest drugą pod względem zasobów biblioteką uniwersytecką w Chorwacji. Jej księgozbiór liczy 400 000 woluminów wydawnictw zwartych i 12 000 tomów wydawnictw periodycznych.

Najcenniejszą część kolekcji stanowią *Dalmatica*, w tym unikatowe kompletne roczniki periodyków wydanych w XIX i na początku XX stulecia. W 2010 roku przystąpiono do projektu digitalizacji 20 tytułów pism codziennych oraz 16 tytułów czasopism, umożliwiając otwarty dostęp do tych cennych źródeł informacji. W Oddziale Zbiorów Specjalnych zgromadzono 6000 woluminów starodruków (od XV w. do 1850 r.), 9 inkunabułów, grafikę (od XVII w.), zbiory kartograficzne (od XVI - XIX w.), muzykalia i cenne rękopisy.

Od 2009 roku biblioteka uniwersytecka funkcjonuje w przestronnym nowoczesnym budynku na terenie kampusu. Lokalizacja ta zapewnia optymalne warunki przechowywania i pracy ze starymi zbiorami. Biblioteka posiada też profesjonalny oddział konserwacji księgozbioru.

Zdj. 12. Gmach Biblioteki Uniwersytetu w Splicie. Źródło: archiwum własne.

Dla czytelników przeznaczono 450 miejsc w zlokalizowanych na 3 poziomach czytelniach, w tym 140 stanowisk komputerowych z dostępem do Internetu. Wolny dostęp do zbiorów jest możliwy tylko w czytelniach. Niestety czytelnie oraz niektóre działy biblioteki są pozbawione światła naturalnego, ponieważ znajdują się poniżej poziomu parteru.

W magazynach zlokalizowanych na poziomie czytelni zastosowano zwarte magazynowanie w systemie *brunzeel*, zapewniając dużą rezerwę miejsca dla nowych nabytków. Udostępnianie wszystkich materiałów bibliotecznych ma charakter prezencyjny, uprawnieni do wypożyczania na zewnątrz są jedynie pracownicy naukowcy uczelni i innych instytucji naukowych. Biblioteka umożliwia za to relatywnie długi dostęp do księgozbioru, wprowadzając w okresie roku akademickiego „czytelnię nocną” czynną w godzinach od 21.00 do 24.00.

Zdj. 13. Biblioteka Uniwersytetu w Splicie - czytelnia główna. Źródło: archiwum własne.

Komputeryzację biblioteki rozpoczęto na przełomie lat 1991/92. Obecnie instytucja pracuje w systemie CROLIST, stosowanym w większości bibliotek naukowych w Chorwacji. Od 1990 roku Biblioteka Uniwersytetu w Splicie jest odpowiedzialna za katalogowanie w procesie publikacji - zapis CIP w książkach wydawanych w Dalmacji.

Erasmusowy pobyt w Chorwacji autorzy zakończyli w **centralnej Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Marka Marulića** (Gradska knjižnica Marka Marulića). Marco Marulić (1450-1524) był wybitnym humanistą pochodzącym ze Splitu. Jest on uważany za ojca literatury chorwackiej. Biblioteka im. Marka Marulića została założona w 1951 roku i kontynuuje historyczne tradycje splitskich bibliotek publicznych (w 1704 roku powstała pierwsza biblioteka publiczna przy Arcybiskupstwie). Od 2008 roku placówka mieści się w zmodernizowanym budynku dawnej jugostowiańskiej armii federalnej w centrum miasta i jest jedną z najnowocześniejszych bibliotek publicznych w Chorwacji.

Zbiory biblioteki oraz dziewięciu filii liczą 280 000 woluminów. Biblioteka centralna składa się z pięciu oddziałów: dla dorosłych, dla dzieci i młodzieży, czasopism, multimediiów, zbiorów Spalatina. Czytelnicy mają otwarty dostęp do większości księgozbioru, z wyjątkiem literatury wydanej przed 1995 rokiem oraz zbioru Spalatina, który zawiera rzadkie wydania dotyczące Splitu.

Miejska Biblioteka Publiczna im. Marka Marulića to bez wątpienia ważny punkt na mapie kulturalnej Splitu. Instytucja dysponuje salą konferencyjną, kilkoma czytelniami oraz miejscami do pracy indywidualnej. Odbywają się tu promocje książek, pokazy filmowe, dyskusje, recitale, warsztaty i kursy językowe.

Zdj. 14. Miejska Biblioteka Publiczna im. Marka Marulića w Splitcie. Źródło: archiwum własne.

Zdj. 15. Miejska Biblioteka Publiczna im. Marka Marulića - sala konferencyjna. Fot. G. Koźma.

Dla gości z Polski miłym zaskoczeniem był obszerny dział literatury polskiej. Obok tłumaczeń klasyki literatury XIX w. i polskich Noblistów, znaleźli się też autorzy literatury nowszej (B. Schulz, W. Gombrowicz, S. Lem, J. Tuwim, T. Różewicz, Z. Herbert) i współczesnej (M. Krajewski, A. Stasiuk, P. Huelle, O. Tokarczuk, W. Kuczok, D. Masłowska).

Staż erasmusowy w chorwackich bibliotekach uniwersyteckich okazał się cennym doświadczeniem zawodowym oraz kulturowym, na co wpływ miała również otwartość i życzliwość gospodarzy - przedstawicieli instytucji partnerskich.

Bibliografia:

- [1] Fallon S., Hellander P., Oliver J. (red.), *Chorwacja oraz Jugosławia (Serbia i Czarnogóra), Słowenia, Macedonia, Bośnia i Hercegowina*, Bielsko-Biała 1998.
- [2] *Gradska knjižnica Marka Marulića* [online], 2016 [dostęp: 2016-11-28]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.gkmm.hr/>.
- [3] *Gradska knjižnica Zadar* [online], 2016 [dostęp: 2016-11-28]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.gkzd.hr/>.
- [4] *Gradska knjižnica Zadar 2014/Zadar Public Library 2014. Godišnje izvješće/Annual Report*, Zadar 2014.
- [5] *Sveučilišna knjižnica u Splitu* [online], 2016 [dostęp: 2016-11-28]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.svkst.unist.hr/>.
- [6] Travirka A. (red.), *Zadar - miasto kultury i sztuki*, Zadar 2014.
- [7] *University Library in Zadar* [online], 2016 [dostęp: 2016-11-28]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.unizd.hr/sveucilisknknjiznica/UniversityLibrary/tabid/7278/Default.aspx>.
- [8] *University of Zadar* [online], 2016 [dostęp: 2016-11-28]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.unizd.hr/Aboutus/tabid/5239/language/en-US/Default.aspx>.
- [9] Willer M., Tomić M. (red.), *Summer school in the study of old books : proceedings*, Zadar 2010.
- [10] *Znanstvena knjižnica Zadar* [online], 2016 [dostęp: 2016-11-28]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.zkzd.hr/en/about-us/history>.

Informacja o autorach:

mgr Barbara Mleko - młodszy bibliotekarz, pracownik Oddziału Udostępniania Zbiorów Biblioteki Głównej Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, tel. 12 662 63 73; e-mail: barbara.mleko@libpost.up.krakow.pl.

mgr Jadwiga Tłałka - kustosz, pracownik Oddziału Udostępniania Zbiorów Biblioteki Głównej Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, tel. 12 662 63 73; e-mail: jadwiga.tlalka@libpost.up.krakow.pl.

mgr Aleksandra Więk - młodszy bibliotekarz, pracownik Oddziału Magazynów i Konserwacji Zbiorów Biblioteki Głównej Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, tel. 12 662 63 70; e-mail: aleksandra.wiek@libpost.up.krakow.pl.

mgr Grzegorz Koźma - młodszy bibliotekarz, pracownik Oddziału Magazynów i Konserwacji Zbiorów Biblioteki Głównej Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, tel. 12 662 63 70; e-mail: grzegorz.kozma@libpost.up.krakow.pl.